

Autentický flamenkový zpěvák **Juan Ángel Tirado**, samouk, pochází z města Santa Fé poblíž Granady. Jeho umělecký projev v sobě spojuje všechny atributy nefalšovaného flamenkového zpěvu: syrovost, bouři emocí a intonaci často připomínající dědictví nedaleké Severní Afriky. Juan Ángel je držitelem prvních cen dvou významných flamenkových soutěží Jóvenes Talentos de Granada a Cantes de los Montes. Jako sólista zpíval po boku největších postav pěvecké flamenkové scény, jako jsou Capullo de Jerez, Remedios Amaya, Niña Pastori nebo Juana la del Revuelo. Díky svému flamenkovému projevu prostupujícímu celou jeho bytostí a její vzezření je často zván jako hostující zpěvák do představení současných tanečních hvězd, mezi něž patří např. Antonio Canales, Juan de Juan, Juan Ramírez, Fuensanta „La Moneta“ či protagonistka dnešního večera Cristina Aguilera.

Luis Mariano je bezpochyby jedním z nejvýraznějších zjevů mezi současnými flamenkovými kytaristy. Odbornou kritikou je často vydvihována jeho technická brilance spojená s nevšední invencí, vycházející z tradiční estetiky granadského flamenka. Svá učenická léta prožil ve slavné flamenkové čtvrti Sacromonte a jak sám říká: „Doprovázet každou noc zpěváky a tanečníky na prknech dnes již legendárních *tablaos* Reina Mora či Venta del Gallo pro mne bylo opravdu tou nejlepší konzervatoří.“

Díky svým hráčským kvalitám byl ve velmi raném věku pozván ke spolupráci nejvýraznějšími osobnostmi současného flamenka. Tanečníci Antonio Canales, Rafael Amargo, Juan Andrés Maya či zpěváci Diego El Cigala, Estrella Morente a Marina Heredia mu byli partneři na pódii nejvýznamnějších sálů v Evropě, Japonsku, Jižní Americe, USA a Číně. V roce 2006 získal první cenu v prestižní kytarové soutěži Concurso de Guitarra de Jumilla. V současné době je uměleckým vedoucím ansámblu tanečnice Tatiany Garrido a zároveň se aktivně účastní projektu *Obra Magna del Flamenco*, jehož uměleckým garantem je legendární kytarista Manolo Sanlúcar.

Petr Vít

Prosíme posluchače, aby zaujali svá místa včas, vypnuli mobilní telefony a během koncertu nefotografovali. Po jeho začátku není vstup do sálu umožněn. Změna programu a účinkujících vyhrazena!

**Koncert se koná za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR.**

Za podporu a spolupráci děkujeme

Zveme vás na

Dylan a Fantastická, 5. ab. koncert Filharmonie na Stadionu 9. a 10. 5. 2019 v 19:00 (veřejná generální zkouška 9. 5. 2019 v 11:00): **Corigliano** Mr. Tambourine Man: Sedm básní Boba Dylana, **Berlioz** Fantastická symfonie; Hila Plitmann – soprán, Filharmonie Brno, dirigent Dennis Russell Davies

Náhodné zákonitosti, 5. ab. koncert Filharmonie doma II v Besedním domě 16. a 17. 5. 2019 v 19:30: **Kodály** Tance z Galantky, **Larcher** Böse Zellen pro klavír a orchestr, **Schumann** Symfonie č. 4; Aaron Pilsan – klavír, Filharmonie Brno, dirigent Nicholas Milton
Besedy ke koncertu se konají od 18:15 v ředitelském salonku.

Haydn a Mozart, 4. ab. koncert Filharmonie doma I v Besedním domě 22., 23. a 24. 5. 2019 v 19:30: **Haydn** Symfonie č. 80, **Mozart** koncertní árie, **Haydn** Scena di Berenice, **Mozart** Symfonie č. 25; Lenka Cafourková – soprán, Filharmonie Brno, dirigent Alexander Liebreich

Foto na titulní straně Cristina Aguilera

Filharmonie Brno, příspěvková organizace
Komenského náměstí 534/8, 602 00 Brno, ☎ +420 539 092 801
www.filharmonie-brno.cz, www.salprobrno.cz

B | R | N | O | jiho**mo**ravský kraj

Statutární město Brno finančně podporuje Filharmonii Brno.
Vybrané koncerty se konají za finanční podpory JmK.

**63. koncertní sezona
2018|2019**

Albayzyn
Jazz & World Music
6. abonentní koncert

Besední dům
8|4|2019

**Filharmonie
Brno Philharmonic**

Albayzyn

Cristina Aguilera flamenkový tanec

Juan Ángel Tirado zpěv

Luis Mariano kytara

Láska a smutek, srdce naplněná touhou i ta zlomená. Flamenco je ryzí emoce a tanečnice Cristina Aguilera ji dokáže zprostředkovat se strhující vášní. Svým názvem nás flamenkový soubor Albayzyn zve do křivolakých uliček nejstarší čtvrti Granady.

Cristina Aguilera

Karel Čapek ve slavném *Výletu do Španěl* z roku 1930 vyjádřil svým sugestivním popisem flamenkového zpěvu vlastně celou esenci flamenska: *Je to, jako když lesklá a ohebná čepel opisuje ve vzduchu kmitající osmičky a vlnovky; je to zároveň jako volání muezzina a jako hlasové opojení kanára říčícího na bidýlku; je to monodie divočiny a přitom dábelská profesionální virtuozyta; je v tom strašně mnoho přírody, cikánského zaklínání, nějaké maurské kultury a bezuzdné upřímnosti.*

Ano, ve flamenku opravdu nikdy nechybí právě ona „bezuzdná upřímnost“, flamenco totiž musí už ze své podstaty upřímné být, protože vychází ze samotného života, z nejhlubších zážitků a emocí provázejících ty opravdové *flamencos* od kolébky až ke smrti. Jistě nás tedy nepřekvapí, že právě láska a smrt jsou již několik století stěžejními a nevyčerpatelnými leitmotivy většiny flamenkových písní.

Flamenco vznikalo jako kouzelný amalgám smíšením hudebních trestí nejrůznějších kultur a tento proces pokračuje až do dnešních dnů. Kolébka flamenka, Andalusie, byla od nepaměti kulturní křižovatkou a ve flamenku tak můžeme najít vlivy byzantské a arabské, ale také cikánské či židovské hudby. Flamenco je fenomén a živel neustále se proměňující, jenž však doposud nikdy neopustil a nezapřel své prvotní kořeny, které bychom mohli podle některých hypotéz hledat ještě v období arabské nadvlády nad Pyrenejským poloostrovem. Na konci 16. století zmiňuje Miguel de Cervantes ve své novele *La Gitanilla* uhrančivou flamenkovou tanečnici Preciosu a od poloviny 18. století existují doklady o významu flamenka v proslaveném bermudském flamenkovém trojúhelníku mezi Sevilou, Jerezem de la Frontera a Cádizem.

Flamenco, které původně vznikalo v nejhudších komunitách často na okraji společnosti, se definitivně dostává na výsluní ve Zlatém věku flamenka (*La Edad de Oro del Flamenco*), kdy od roku 1860 vznikají první flamenkové kavárny (*Café Cantante*), v nichž už vystupují profesionální flamenkoví umělci. Flamenkový zpěv a tanec, dříve často doprovázený jen potlesky dlaní či luskáním prstů, je obohacen o hudební doprovod a flamenková kytara se stává určujícím instrumentálním prvkem.

V první polovině 20. století je flamenco důležitým inspiračním zdrojem mnoha španělských skladatelů; důkazem může být v roce 1922 i první oficiální flamenková soutěž v Granadě, jejímiž organizátory nebyli nikdo menší než Federico García Lorca a Manuel de Falla. Od 50. let můžeme hovořit o opravdové renesanci flamenka, jež se s příchodem geniálního kytaristy Paca de Lucía dostává do zcela nových dimenzí a stává se univerzálním hudebním fenoménem oslovujícím posluchače na celém světě. Dne 16. listopadu 2010 obdrželo toto původně plebejské umění takřkajíc aristokratický status: jméno Flamenco zazářilo v seznamu nehmotného kulturního dědictví UNESCO. Andaluská vláda pak vyhlásila tento den národním svátkem, Dnem flamenka.

Dnešní flamenkové vystoupení je poctou rodnému městu všech tří umělců – Granadě, a její nejstarší čtvrti Albaicínu.

Granadská tanečnice **Cristina Aguilera** reprezentuje v dnešním vystoupení nejmladší flamenkovou generaci; o tom, že úspěšně, svědčí například první cena v soutěži mladých flamenkových umělců *Desencaja* v roce 2015 či její pozice flamenkové primabaleríny v prestižním ansámblu *Ballet Flamenco de Granada*. Mezi jejími učiteli se objevuje plejáda slavných jmen: Farruquito, Antonio Canales, Marco Flores, Eva Yerbabuena, Patricia Guerrero, Olga Pericet, Fuensanta „La Moneta“, Joaquín Grilo, Pastora Galván a mnoho dalších. Její první samostatný taneční projekt *Encrucijada* jí v roce 2015 zajistil přijetí do prestižního cyklu flamenkových událostí *Flamenco přichází z jihu* (*Flamenco viene del sur*), kde vystupovala mimo jiné po boku legendární tanečnice Fuensanty „La Moneta“.